

στην καὶ εύρυμάθειαν διορισθεὶς βιβλιοθηκάριος τοῦ Βατικανοῦ. Ἡγέ-
πησε καὶ ἐπροστάτευσε τοὺς λογίους καὶ καλλιτέχνας, καθωρᾶσε
διακοσμήσας ἐκ πασῶν τῶν ὡραίων τεχνῶν τὴν περιφανῆ ἔπαιλίν τοι
(Villa Albani), ἔγραψε πάμπολλα ἰστορικὰ καὶ φιλολογικὰ, καὶ ἀπε-
βίωσε τὴν 11 Δεκεμβρίου 1779 (¹).

Δ'. Ἰωάννης Φραγκίσκος Ἀλβάγης, ἀνεψιὸς τοῦ προρρήθεντος
όμωνύμου πάπα, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἀνίβα, ἐγεννήθη τῷ 1720.
νηπιόθεν πρωρισμένος διὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν στάδιον, συνήνου τῇ
ἀρρένωπῃ φυσιογνωμίᾳ, πνεῦμα, χάριν, καὶ δῖνοιν ἀξιοθαύμαστον.
Πιεριθηληθεὶς τὴν καρδιναλικὴν πορρύραν τῷ 1747, κατεδιώχθη ὑπὸ
τῶν ἐπελθόντων δημοκρατικῶν Γάλλων, δημευθείσης καὶ τῆς περιο-
σίας του. Μετὰ τὴν ἐξ Ἰταλίας ἀποχώρησιν τῶν Γάλλων, ὁ Ἀλβάγης
ἐπανελθὼν συντέλεσσν εἰς τὴν ἐκλογὴν Πίου Ζ', καὶ ἀπεβίωσε
τῷ 1809.

Καὶ ἄλλα μέλη τοῦ περιφρονοῦς τούτου οἶκου ἔφερον τὴν καρδι-
ναλικὴν τιάραν, καὶ ἐπὶ πκιδείᾳ, φιλομουσίᾳ, καὶ ἀρεταῖς διέπρεψαν,
περὶ ὅν οὐδένα ποιοῦμεν λόγον, ἀφοῦ πολὺν ποιεῖ ἡ προστηλαμένη
τὰ ὄνόματα ταῦτα ἴταλικὴ φιλολογία.

Μελέτιος Τυπάλδος.

Ἐγεννήθη ἐν Κεραλληνίᾳ περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος,
καὶ ἐκαλεῖτο Ματθαῖος ἐν τοῖς κοσμικοῖς παιδεύθεις ἐν τῇ πατρίδι
τὰ ἐγκύκλια, ἀπεδήμησεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς τελειοτέραν κατάρτισιν.
Ἐχρημάτισε διδάσκαλος τοῦ ἐν Βενετίᾳ ἐλληνικοῦ σχολείου (1671 —
85), καὶ εἶτα τὸ μοναχικὸν ὑποδήμα τριβώνιον μετωνομάσθη Μελέ-
τιος. Ἀλλ' ὅμως σκανδαλώδης καὶ πολλῶν λυπηρῶν πρόξενος ἐγένετο ὁ
μετέπειτα βίος τοῦ ἀνηρέμου Καραλλῆνος.

Ἀπὸ Γαβριὴλ Σεβήρου, ὡς προερέθη, τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον,
ἐνεκα πολλῶν καὶ σπουδαίων λόγων, ὥρισεν ἐν Βενετίᾳ τὴν ἔδραν
τοῦ ἀρχιεπισκάπου τῆς ἐν Λιδίᾳ Φιλαράστρείας. Οἱ κατὰ καιροὺς
μητροπολῖται, προτεινόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Βενετικῇ Μητροπόλει
διμογενῶν ἐνεκρίνοντο ὑπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐγειρότονοῦντο
ὑπὸ ὄρθιοδόξων ἐπιταύπων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν Ιονίων νήσων, ὑπο-
κείμενοι πολιτικῶς μὲν τῇ δημοκρατίᾳ, ἐκκλησιαστικῶς δὲ τῇ ἐν
Κωνσταντινουπόλει κερχάλῃ τῆς ὄρθιοδοξίας. Η Ἐνετικὴ Γερουσία ἐξ

(¹) Sismondi, Biographie Universelle, tom. I. σελ. 388.